

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Analysis Methodica Ivris Pontificii

Venator, Daniel

[S.l.], 1579

VD16 V 541

De Sepvltvris. Titulus XXVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63204)

net, si peculia verè confusa esse cõster: Nã si dubi-
 tetur, fueritq; clericus tẽpore suæ promotionis
 egens, quicquid post Ordinationem acquisiuit,
 id totum de bonis Ecclesiæ acquisiuisse præsu-
 mitur, & ided sola Ecclesia ad intestati succes-
 sionem admittitur, c. 1. extr. de pecul. cler. & c.
 quicumque. 12. q. 3.

DE SEPULTVRIS.

Titulus XXVIII.

Continuatio.

Non tantum de bonis testatorum, quàm
 intestatorum demortuorum legitimè
 distribuendis: sed etiam quomodò Chri-
 stiani pij & Catholici corpus ab anima relictum,
 iuxta morem consuetum, sepulturæ mandetur,
 cura & sollicitudo Episcopo incumbere debet.

Quid est Ius Funerandi?

Ius funerandi est, potestas tumulandi Christi-
 anorum corpora in cæmeterio Ecclesiastico, ex
 assignatione Pontificis, vel consuetudine Eccle-
 siæ proueniens, Hostiens. eod. titu. §. quid ius fu-
 nerandi.

Quæ causa Efficiens?

Canon, consuetudo funerandi, autoritas
 Pontificis, vel Episcopi, c. sicuti antiquitus, 17. q.
 4. Licet enim sepulchra quilibet facere possit, in
 re propria, & in sepulchro proprio siue cõmuni
 ius funerandi habeat, locus tamen sacer nõ fit,
 nisi

nisi Episcopi autoritate accedente, Mynl. §. religiosum, inst. de rerum diuis.

Quod Obiectum?

Corpora Christianorum ex hac vita pie & religiosè decedentium, c. qui diuina, 13. quæst. 1. Hinc colligi potest: quibus sepultura denegata sit: scilicet, paganis, hæreticis, vsurarijs, delinquantibus Ecclesiæ persoluere decimas, iniuriam possessas, excommunicatis, furibus, latronibus, raptoribus, apostatis, seipos interficientibus, propter propria commissa scelera interfecit Ecclesiam, dist. 3. c. fures, extr. de furtis, c. quibus omnibus, extra de vsuris, c. placuit, 23. q. 5. c. 1. apud, 88. dist. Vide etiam plures casus in Holstenio, §. quibus interdicitur, hoc tit. & Panormio tract. de visit. 2. parte, q. 3. num. 56.

Quæ Forma & modus Sepeliendi?

Vt Christianus hinc pie discedens, in Publica Ecclesia, vel vbi maiorum suorum sepultura constituta reperiuntur, aut quem locum sibi delegerit, consueto more sepeliatur, c. 1. tit. in 6. Testatur Augustinus ad Marcellinum De ciuitat. Dei, Romanis magnam sepulturae securam, multaq; & varia solennia adhibuisse. hinc multa de religione sepulchrorum poenæ legibus addita, qui hoc vel illud commiserit: vt, qui parentes in calamitate deseruit, qui causas mortis non reddiderit, qui alteri iniuste trucidauerit, insepultus abijciatur.

Cicero, pro Milone ed infelicius dixit cadaver
Publij Clodij fuisse, quod honore illo, & consue-
ta funeris pompa caruerit. Recenser etiam Cice-
ro, lib. 1. Tuscula. morem fuisse Aegyptijs condi-
re mortuos, & domi seruare. Persis tera circum-
litos, vt quammaximè diuturna permaneant
corpora, habere. Magis nõ humare corpora, nisi
à feris sint antea dilaniata. Fuit etiam apud Eth-
nicos vetustissima humandi & sepeliendi homi-
num corpora consuetudo: sed successu tempo-
ris, cum ab hostibus humatorum corporum re-
liquiæ in contumeliam ex terra crebrius erue-
rentur, cadauera demortuorum hominum igne
conflagrari & consumi, vt tantæ exercendæ ini-
uriæ facultas hostibus absunderetur, mos ir-
repsit.

Quis Effectus iuris Funerandi?

Perceptio portionis canonice aliarumque re-
rum Ecclesiæ relictarum, ab eo, quem sepulturæ
tradi religiosum fuerat: secus, si, ob delictum,
vel aliã causam, sepeliri fuerit prohibitus. Hoc
enim casu sepeliens ipso facto excommunicati-
onis sententiam incurret, à qua nisi prius ad ar-
bitrium diocesani Episcopi, ijs quibus iniuria
irrogata fuerit, satisfactionem competentem
exhibuerit, absolui non poterit, nullo priuile-
gio exemptionis ei suffragante, Clem. 1. eod.
titu. Imò qui ita contra Canones sepulturæ tra-
diti sunt, si eorum corpora à corporibus infi-
delium discernantur, exhumandi sunt, quod
si discerni non possint, ne forsan fidelium
reliquiæ effodiantur, non sunt extumulandi.

Licet

licet enim non obsit iustis sepultura nulla, vel vilis, impijs tamen celebris vel speciosa nõ prodest, c. sacris, extr. eod. Est & iuris funerandi effectus actio funeraria, de qua infra, eod. titulo.

Quotuplex est portio Canonica?

Duplex Parochialis & episcopalis. Parochialis dicitur portio, quæ parochiali ecclesie, vel ipsius Curato & Rectori debetur.

Quæ causa Efficiens Canonice portionis parochialis?

Causa efficiens sunt, Conciliorum decreta, & Bonifaciana, vel Clementina constitutio, c. cum super, extr. eod. Clem. 2. eo. tit.

Quæ causa Impulsiva?

Ipsa æquitas, vt parochialium ecclesiarum Pastores, impenſi laboris aliquod habeant saluamen, Clem. 2. eo.

Quod Obiectum?

Canonice portionis præstationi obiectum bitum seruitiũ & munus Rectoris ecclesie, quæ ipse summo pietatis feruore obire tenetur. in quo ius enim quasi remunerationem Canonice portio soluitur.

Quæ Materia?

Omnes res corporales, & incorporales, mobiles & immobiles, quæ alij ecclesie extra eam qua quis diuina officia audit & Sacramenta percipit, relinquuntur, ex quibus Canonica portio parochialis ecclesie Rectori exoluenda detrahatur.

*Quæ Forma constituendæ Canonice
portionis parochialis?*

Vt quis aduersa valetudine laborans in alia ecclesia extra eam, in qua diuina officia audiuit, vel sacramenta percepit, elegerit, eidemq; res aliquas reliquerit, quarum rerum cõiunctione vel computatione facta, detrahatur quarta pars, vel etiam tertia, vel dimidia, si hoc consuetudinis sit, & Rectori vel Curato parochialis ecclesiæ concedatur, Clem. 2. & c. cum super, extr. eod. c. certificasti, ext. eod. & c. vobis, 12. quæst. 2. Dico: (aduersa valetudine.) Quia duo excipiuntur casus, quibus canonica portio, de rebus alteri ecclesiæ relictis, nõ detrahatur: scilicet, primò, si quis sanus, & nulla ægritudine correptus alij ecclesiæ, extra propriam parochiam, quid reliquerit, bona enim sua, tunc non tantum religiosis, sed etiam priuatis quibuslibet conferre potest, c. donare, 88. disti. Altero, si pro fabrica, anniuersario, pro equis, armis, contra infideles exercendis, vel ad perpetuum cultum diuinum in infirmitate constitutus reliquerit. Non enim, his casibus, detrahatur canonica portio: nisi in fraudem parochialis ecclesiæ hoc factum probetur.

Quæ causa Finalis?

Ne Rectores parochialis ecclesiæ, vel ij, quibus cura animarum commissa est, debitis fraudentur subsidijs. Nam cum cui libet liceat, etiam extra illam ecclesiam, in qua diuina percipit, sibi in alia Ecclesia sepulturam deligere, ne quis immemor parochialis ecclesiæ, à qua bona accipit

pit

pit largis donis aliam amplectatur, iure statuto est, vt de relictis quarta vel amplior pars, si moris sit, detracta Rectori parochiae adiudicetur, al. Clem. 2.

Quid est portio Episcopalis?

Portio Episcopalis est, quarta pars, quae de oblationibus, & redditibus, ratione altaris prouenientibus detrahitur, & Episcopo, propter officium episcopale, quod ei incumbit, conceditur. ff. in §. de quibus, hoc tit.

Quae causa Efficiens?

Canon, vel statutum Pontificis, Episcopo de redditibus & oblationibus canonicam portionem concedentis, c. concesso, 12. q. 2.

Quae Materia?

Omnes oblationes, & redditus, ratione altaris prouenientes, in quibuscunq; rebus illa consistant: de quibus tamen relictis parochialis portio non detrahitur, nec episcopalis detrahenda erit, c. fin. extr. de Testa. & c. cum inter, extra. verb. signifi.

Quae Forma constituenda huius portionis?

Vt facta distributione reddituum & oblationum in quatuor partes, vna Episcopo, altera Clero, tertia pauperibus, quarta fabricae detur. Redditi enim & oblationes fidelium in quatuor partes diuidenda, varijs Canonibus cautum est. Quarum prima Episcopo, eiusq; familiae, propter hospitalitatem, & susceptionem, debetur. Altera

Altera clericis, pro officiorum suorum sedulitate, distribuitur. Tertia fabricæ & Ecclesiæ religiosiq; domibus reparandis impeditur. Quarta in pauperes & peregrinos erogatur, c. concessio, c. Vulturana, c. mos est, c. vobis, &, c. de redditibus, 12. q. 2.

Quæ causa Impulsiva?

Est ipsa æquitas. Quia æquum est, vt onere grauatius commodis subleuetur, c. Romana, de cens. in 6. & Hostien. in §. & vtrum, vers. quis ergo, eod. tit.

Quæ causa Finalis?

Vt tantò decentius & honestius Episcopus se alat, hospitaliorq; in pauperes existere possit, nõ debet Canonica portione, propter onus Episcopale, sibi debita, priuari, Hostien. d. §. & vtrum, vers. Episcopus, eod. tit.

Quæ Affinia Episcopali portioni?

Parochialis portio: quæ cum episcopali pari passu ambulat: Procuratio, & cathedraticum. Procuratio est, quæ ratione visitationis, vel pacti, vel consuetudinis, vel priuilegij Episcopo debetur. Cathedraticum verò, quod in signum subiectionis, vnde nec ipsum in alium transferri potest, exoluitur, c. pastoralis, extr. de donat.

Quæ Adiacentia?

Sepulchrum, monumentum, & impense. Sepulchrum dicitur, locus, vbi corpus ossaue hominum condita sunt, & differt à sepultura, quæ pro officio, quod sepeliendis impeditur, vsurpatur, c. per-

c. percipiendum, 12. quæst. 2. Monumentum est quod memoriæ seruandæ causa, existit, dictum à muniendo, quasi causa muniendi eius loci factum sit, in quo corpus impositum est, l. funera, §. monumentum, ff. de religiof. & sump. Sed melius Florentinus in l. monumentum, eod. At enim: monumentum, generaliter res est, memoriæ causa in posterum prodita, in quasi corpus, vel reliquie inferantur, fiet sepulchrum: si vero nihil eorum inferatur, erit monumentum memoriæ causa factum, quod Græci ^{νεοτάφου} appellant. Impensæ recuperantur actione funeraria ad id propriè introducta cōtra hæredes. Actio funeraria, inquit Ulpianus, oritur ex bono & æquo. Continet enim funeris causa tantam impensam, non cæterorum sumptuum: acquiritur autem accipitur ex dignitate eius, qui funeratus est, ex causa, ex tempore, & ex bona fide, magis imputetur sumptus nomine, quam si factum est, neque tantum quantum factum est, si iudicè factum est, l. & si quis, §. hæc actio, ff. de relig. & sump.

Quæ Pugnantiæ?

Pactum & promissio de funerando, hæresis, apostasia, vsura, sui ipsius interfectio, blasphemiam diuini nominis, excommunicatio, suspensio, homicidium. Et alia omnia delicta ob quæ sepultura denegatur: vt, furtum, læsio cinium, &c.

AXIOMATA ET SENTENTIAE.

Quota sit canonica portio debita Ecclesie Parochiali, attenditur loci consuetudo: aliàs quarta pars relictorum esse censetur, c. certificasti, extr. eod. & c. vobis, 12. quest. 2.

Decedens intestatus sepelitur in sepulcro maiorum, licet ipse eligere possit aliam sepulturam in alia ecclesia: quo casu ecclesia Parochialis habebit canonicam portionem, eius, quod relinquit ecclesia, in qua sepultus est, c. nos instituta, extr. eod.

Si vxor sepulturam non eligat, tenetur sequi sepulturam ultimi viri, si plures habuerit.

Non potest quis, etiam iureiurando à seipso abdicare liberam eligendæ sepultura potestatem, c. 1. eod. tit. in 6.

Quibus non communicamus viuis, nec defunctis communicare debemus, c. 2. 24. q. 1.

Pro sepultura non possunt clerici aliquid exigere, nec consuetudo in contrarium valet. Possunt tamen vltro oblata accipere, glos. in c. abolenda, extr. eod.

DE PAROCHIIS ET ALIENIS PAROCHIANIS.

Titulus XXIX.

Continuatio.

Ius funerandi iuris parochialis species est, & parochiarum rectoribus conceditur: quid igitur sit ius parochiale? scire conuenit.

Xx

Quid